

Minun METSO ni

- tarinoita metsänomistajista ja metsien vapaaehtoisesta suojelusta METSO-ohjelmassa

Vapaaehtoinen metsiensuojelu kannattaa – METSO mahdollistaa

Metsien monimuotoisuuden turvaaminen eli suojelu on tärkeää. Uhanalaisten elinympäristöjen ja lajien säilyminen ovat itseisarvoja.

Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelma METSOssa maanomistajat voivat turvata arvokkaiden metsiensä luontoarvot vapaaehtoisesti.

Useat maanomistajat ovat jättäneet osan tilansa vanhimmista, tai muuten poikkeavista metsistä metsätalouden ulkopuolelle. Syitä on lukuisia: kohde on ollut hankala hakkuille maaston vuoksi, metsää ei haluta käsitellä koska aiemmat omistajatkaan eivät sitä tehneet tai metsä koetaan niin kauniiksi että se halutaan säästää. Kaikki syyt ovat luontoarvojen turvaamisen kannalta oikeita, kohde on säästynyt luonnontilaisena. Luontoarvot, kuten järeät lehtipuut ja lahoppuut tarjoavat elinympäristöjä useille uhanalaisille eliölajeille.

METSO-ohjelmassa tämä maanomistajien tekemä hiljainen suojelutyö saa kiitoksen. Maanomistajat voivat tehdä vapaaehtoisen metsänsuojelusopimuksen ja saada siitä korvauksen. Sopimuksia voi tehdä joko alueellisen Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen (ELY) tai alueellisen metsäkeskuksen kanssa. ELY:jen kanssa tehdään pääasiassa pysyviä suojelusopimuksia, metsäkeskuksen kanssa määräaikaisia sopimuksia sekä luonnonhoitohankkeita. ELY:jen kanssa tehtävät sopimukset ovat verovapaita.

SOPIVAT ELINYMPÄRISTÖT

METSO-ohjelmaan soveltuvat puustoiset, mahdollisimman luonnontilaiset luontokohteet. Sopimuksia halutaan erityisesti seuraaville elinympäristöille: lehdot, lahoppuustoiset metsät, pienvesien lähimetsät, suot, luhtametsät ja muut tulvivat metsät,

harjujen paahderinteet, maankohoamisrannikon metsät, perinneympäristöt, kalkkikalliot sekä kallio-, jyrkänne- ja louhikkometsät. Nämä toivotut elinympäristöt on koottu luonnontieteelliseksi valintaperusteiksi.

MINUN METSONI

Metsien monimuotoisuuden turvaaminen on yhtä paljon sosiaalista ihmisten kanssa toimimista kuin luontoarvojen turvaamista. Tämä Minun METSONi –hankkeessa toteutettu esite on tehty kertomaan METSON mahdollisuuksista METSOssa jo toimineiden maanomistajien omin sanoin.

Seitsemän maanomistajaa läntisestä Suomesta kertovat esitteessä omia kokemuksiaan METSO-ohjelmasta. Heistä viisi on tehnyt varsinaisen METSO-suojelusopimuksen, yhden metsässä on toteutettu luontoa ennallistava luonnonhoitohanke ja yksi maanomistaja kertoo kokemuksistaan, kun hän ei saanutkaan lopullista sopimusta kohteelleen. Toiveena on, että te esitteen lukijat voitte samaistua näihin rohkeisiin, haastateltuihin maanomistajiin ja lähteä mukaan METSO-ohjelmaan.

Vapaaehtoisuudessa on voimaa.

Markus Nissinen

Metsänomistajien liitto Länsi-Suomi

Sisällysluettelo

- 3 Vapaaehtoinen metsiensuojelu kannattaa - METSO mahdollistaa
- 4 Jarmo Laine perusti yksityisen suojelun alueen koko tilalleen
- 6 Pekka Kallio-Könnö suojeli upeat lähteensä metsätalouden ympäristötuella
- 8 Saana Vuotari suojeli isänsä metsän pysyvästi
- 10 Lasse Seppälän lähde kunnostettiin luonnonhoitohankkeena
- 12 Kai Pastell turvasi vanhan metsänsä pysyvällä sopimuksella
- 14 Marko Rajamäen kohde ei täyttänyt METSON kriteerejä
- 16 Tuomo Kauppi maanomistajalähtöisen metsänsuojelun pioneeri
- 18 Muut METSON sopimusmallit

Lisätietoja METSO-ohjelmasta:

www.metsonpolku.fi/metsa/www/fi/index.php ja www.mhy.fi/lansisuomi/ymparisto/metsa/

Haastattelut: teksti ja valokuvat Markus Nissinen, Metsänomistajien liitto Länsi-Suomi

Taitto: ForComm

Läheisen metsälammen laskuojan patoamisella Laine toivoo kehittävänä METSO-kohteensa puuttoman osuuden luontoarvoja. Vesi nousisi vanhalle pellolle linnuston elinoloja parantamaan.

YKSITYINEN SUOJELUALUE (YSA)

- Pysyvä sopimus, tehdään paikallisen Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen (ELY) kanssa.
- Veroton korvaus kohteen puustosta. Puuston arvo lasketaan kuten tavallisessa puukaupassakin, eli puulaji ja puutavaralaji (tukki/kuitu) vaikuttavat korvaukseen. Korvauksesta voi neuvotella.
- Kohteen maapohja jää maanomistajan omistukseen. Maanomistaja päättää edelleen esimerkiksi metsästyksestä alueella.

JARMO LAINE perusti yksityisen suojelualueen koko tilalleen

Turkulainen **Jarmo Laine** on aina ollut monimuotoisen luonnon suojelija. Turun kaupungin luonnonsuojelutarkastajana hän toimii kutsumusammattissaan. Työn kautta hänelle ovat tulleet tutuiksi lähes kaikki vanhat suojeluohjelmat, kuten soiden- ja vanhojen metsien suojeluohjelmat sekä tietysti Natura 2000 –ohjelma.

Arvokasta metsäluontoa Laineelta löytyy itseltään sukutilalla. Yhdessä veljensä **Rauno Laineen** kanssa hän omistaa isoisänsä isän jo 1880-luvulla perustaman torpparitalan Uudessakaupungissa.

Jarmo Laine suhtautuu nykyisin vallalla olevaan metsätalouteen varsin kriittisesti. Tilan metsissä ei ole voimassa olevaa metsäsuunnitelmaa, vaan ainoastaan metsänhoitoyhdistykseltä tilattu tilannearvio. Tilannearviossa annettiin neuvoja perinteiselle metsienkäsitteilylle, kuten harvennuksien tarpeesta. Tilan metsiä ei ole hakattu, vaan suojelu ja virkistys ovat olleet ainoat metsänkäyttömuodot.

Veljensä Raunon kanssa Jarmo on intohimoinen lintuharrastaja. He toivovat ainakin metson palaavan tilan metsiin. ”Teeri soi kahdellakin suunnalla tänään”, Jarmo Laine kertoo haastatteluaamuna.

YKSITYINEN SUOJELUALUE METSO-SOPIMUKSENA

Tilan pinta-ala on 11,5 hehtaaria ja metsää siitä on reilu 8 hehtaaria. Nyt koko tilalle on perustettu yksityinen suojelualue (YSA). Täydellinen, pysyvä luonnonsuojelu on Laineen veljesten mieles-

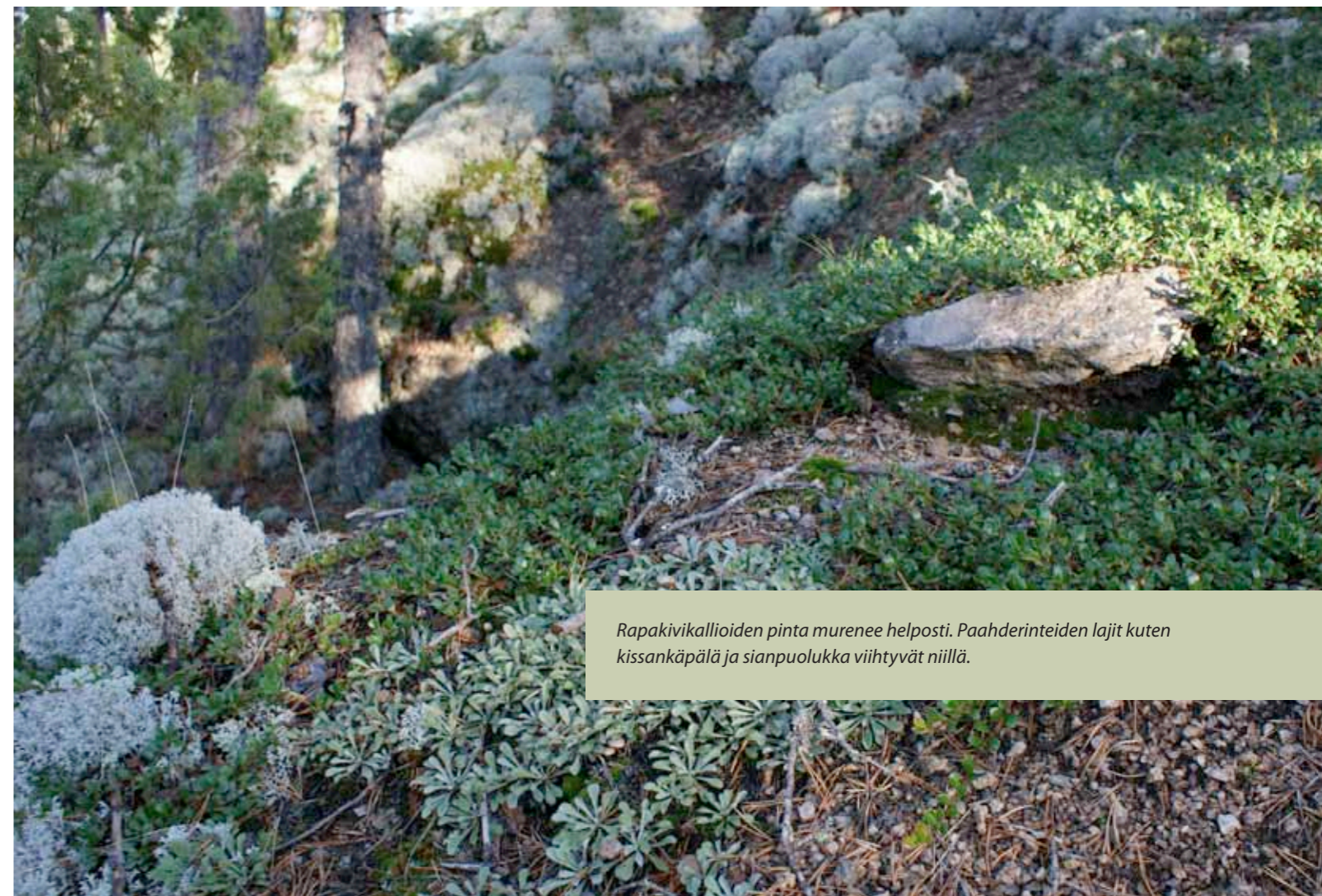
tä ainoa järkevä metsiensuojelun vaihtoehto.

Laineen tila koostuu useista eri elinympäristötyypeistä. Kallioalueella kasvaa vanhoja, yli satavuotiaita mäntyjä. Osa kalliosta on harvinaista rapakiveä. Rapakivi on lounaismaalainen erikoisuus: ravinteikasta, murenevaa kiviainesta, jolla kasvaa oma erityinen kasvilajistonsa. Suurin osa kohteesta on kuusivaltaista, vajaa satavuotiaista kangasmetsää. Korpinothojoja on siellä täällä, samoin kuin järeitä haapoja ja muita lehtipuita. Lahopuuta tilalle ei ole vielä muodostunut kovin paljoa.

METSO-sopimukseen kuuluu myös puuton alue, vanha pelto. Tästä alueesta ei ole maksettu korvausta. Läheisen lintujen suosiman metsälammen laskuoja kulkee alueen halki. Laine haluaisi kehittää alueen luontoarvoja luonnonhoidon kautta. ”Tämän ojan voisi tukkia ja nostaa vettä pellolle. Linnut tykkäisivät”, Laine suunnittelee.

TULEVAISUUS

Laine on kertonut METSO-sopimuksestaan kaikille naapureilleen. METSON kriteerit täyttävää metsää löytyy heti tilan naapurista. ”Toiveeni olisi, että meidän kohteemme olisi ydinpiirteenä, ja suojelualuetta pystyttäisiin laajentamaan.” Naapurit eivät ole tyrmänneet ajatusta. Laaja-alainen kohde on aina pientä kohdetta parempi metsien monimuotoisuuden turvaamisessa. ”Suosittelem METSOa ehdottomasti kaikille metsänomistajille, joilta löytyy arvokkaita luontokohteita metsistään.”

Rapakivikallioiden pinta murenee helposti. Paahderinteiden lajit kuten kissankäpäle ja sianpuolukka viihtyvät niillä.

PEKKA KALLIO-KÖNNÖ suojeli upeat lähteensä metsätalouden ympäristötuella

Etelä-Pohjanmaalla suunniteltiin vuosikymmeniä sitten laajoja metsäojituksia. Myös kauhajokelaisen **Pekka Kallio-Könnön** metsät olivat ojitushankkeen kohteena. Kallio-Könnö kuitenkin halusi, että ojalinjot siirretään metsän hienojen lähteiden vuoksi. ”Jotenkin tätä luontoa arvostaa kovasti. Sellaanen ajatus oli vaan takaraivossa, että ne lähteet on säästettävä”, Kallio-Könnö muistelee. Ojituksia suunniteltiin silloinen Tapion metsänparannuspiiri suostui hänen toiveisiinsa, ja ojalinjot siirrettiin. Alkuperäinen linjaus olisi kulkenut suoraan lähteiden läpi.

Kallio-Könnön tilan arvokkaat lähteet olivat metsäorganisaatioiden tiedossa metsälain 10§ erityisen arvokkaiden elinympäristöjen kartoitusten perusteella. Lähteet oli siten otettu huomioon tilan metsäsuunnitelmassa, ja luonto oli säästynyt.

Lopullinen sopimus lähteiden ja niiden lähimetsän suojelusta tehtiin vasta vuonna 2009. Pekka Kallio-Könnö kuuli METSO-ohjelmasta ensimmäisen kerran luettuaan artikkelin Metsälehdessä. ”Kerrottiin että suojelu olisi vapaaehtoista. Päätin ottaa yhteyttä metsäkeskukseen.”

METSÄTALouden YMPÄRISTÖTUKI

Kallio-Könnön METSO-kohteella on metsälain 10§ nojalla suojeltuja lähteitä. Metsätalouden ympäristötukijärjestelmä luotiin näiden lailla suojeltujen, pienialaisten ja ympäristöstään selvästi erottuvien kohteiden metsänkäsittelykiellon vuoksi. Ympäristötuella korvataan hakkuurajoituksista tulleita taloudellisia menetyksiä 10 vuoden sopimuksilla. Nyt METSO-aikana sopimuksen voi tehdä myös laajemmille arvokkaille metsäkohteille.

Ympäristötuki oli Kallio-Könnölle selvä valinta. ”Se metsä on edelleen oma, kun on määräaikainen sopimus.”

LÄHTEITÄ JA NOROJA

Kallio-Könnön ympäristötukisopimus on tehty vajaan hehtaarin kokoiseen satavuotiaaseen kuusimetsään. Tärkein luontoarvo kohteella ovat useat luonnontilaiset lähteet. Suurimmat niistä ovat lähes 10 metriä halkaisijaltaan. Lähteissä on arvokkaita lähdesammalia sekä runsaasti jo vuosikymmeniä sitten kuolleita puita. Lähteiden lähistöllä on vIRRannut pieni noro, joka kuitenkin kuivanut lähteisten ojitusten vuoksi. Noro voisi olla sopiva luonnonhoitokohde.

Lähteiden ympäristön metsissä olisi tehty harvennuksia ilman ympäristötukisopimusta. Harvennuksilta säästyneet synkät metsät ovat tuoneet suojaa myös kulttuurihistoriallisella tavalla. ”Pientä teollisuustuotantoa siellä on joskus harjoitettu. Toisten viinalähteenä ne tunnetaan”, Kallio-Könnö kertoo hymyillen.

TULEVAISUUS

Kallio-Könnö haluaisi uusia ympäristötukisopimuksen sopimuskauden loputtua. ”Sitä ei sitten tiedä mikä on vaikka valtiovallan tilanne, mutta toivottavasti tällaanen hyvä toiminta jatkuu”. Kohteen luontoarvot tulevat kymmenessä vuodessa vain paranemaan, joten uusi sopimus on järkevä ajatus. Hakkuuta ei saa tehdä lailla suojeltujen lähteiden vieressä, mutta muuten maanomistaja saa päättää metsiensä käsittelystä sopimuskauden päätyttyä.

Parhaiksi puoliksi ympäristötukisopimuksessa Kallio-Könnö koki hyvän korvauksen ja luonnon säästymisen. ”En oikein keksi mitään huonoa koko METSOsta. Kyllä tätä voi muillekin suosittelaa.” METSO kiinnostaa kauhajokelaisia maanomistajia jo nyt. Pekka Kallio-Könnön lisäksi ainakin kaksi naapurin maanomistajaa on tehnyt metsätalouden ympäristötukisopimuksia.

METSO-metsässä on poikkeuksellisen hienoja, suuria ja luonnontilaisia lähteitä. Vedessä vuosikymmeniä maanneet puunrungot luovat elinympäristöjä useille uhanalaisille eliölajeille.

METSÄTALouden YMPÄRISTÖTUKI

- 10 vuoden määräaikainen sopimus tehdään metsäkeskuksen kanssa Kestävän metsätalouden rahoituslain (Kemera) nojalla ja rahoituksella.
- Ympäristötuki on tarkoitettu pääasiassa metsälain 10§ erityisen tärkeiden elinympäristöjen luontoarvojen turvaamiseen. Sopimuksen voi tehdä myös 10§-kohdetta ympäröiville METSO-kriteerit täyttävillä metsillä.
- Metsätalouden ympäristötukea voi saada yksityinen metsänomistaja tai yhteismetsä. Ympäristötukikohteeksi jää metsänomistajan omistukseen. Metsätalouden toimenpiteet ovat kiellettyjä sopimusaikana.
- Korvaus lasketaan kohteen hakkuuarvosta sekä maapohjan arvosta. Ympäristötuesta maksettava korvaus on verollinen 1.1.2012 alkaen 30% verokannalla. Korvaus maksetaan heti sopimuskauden alussa.
- Ympäristötuki koostuu hakkuuarvokorvauksesta, pinta-alasta ja muusta korvauksesta. Pinta-ala- ja hakkuuarvokorvausten laskennassa käytetään metsäkeskusalueittain ja vuosittain määriteltävää keskikantohintaa, joka on sama kaikille puulajeille sekä kuitu- ja tukkipuulle, eli n. 30 €/m³.
- Mikäli valmisteilla oleva uusi Kestävän metsätalouden rahoituslaki (Kemera) tulee voimaan, korvauksen laskentaa yksinkertaistetaan omavastuun osalta.

Metsätalouden ympäristötukikohteet merkitään maastoon metallisilla pannoilla. Merkintä turvaa osaltaan kohteen säilymistä metsänkäsittelyiltä.

SAANA VUOTARI suojeli isänsä metsän pysyvästi

Saana Vuotari edustaa uudenlaista metsänomistajaa. Hän on nuori nainen, joka asuu Tampereen keskustassa, mutta harjoittaa aktiivisesti metsätaloutta sukunsa metsissä Parkanossa luoteisella Pirkanmaalla. ”Kai minä sitten olen sellainen etämetsänomistaja”, Vuotari naurahtaa.

Vuotarin tilalla on todella pitkät perinteet. Maanviljelyä on harjoitettu yhtäjaksoisesti Vuotarin suvun omistuksessa peräti vuodesta 1798 asti. Nyt pellot on pantu pakettiin, ja niille on istutettu rauduskoivua.

Aktiivinen talouskäyttö kuvaa Vuotarin metsätaloutta parhaiten. Tärkeiksi nousevat myös metsän virkistysarvot ja riistanhoito. ”Metsästyksen osalta meillä on vähän suojeluakin mukana, sillä pienriistan metsästyks on kielletty metsissämme. Hirvenmetsästyks on tietysti sallittua. Suojelu on myös vaikuttanut, sillä esimerkiksi metsoja on täällä tosi paljon”, Vuotari kuvailee.

Perinteisen metsätalouden lisäksi Vuotarin tilalla on harjoitettu monenlaista metsätaloutta. ”Isä oli monin tavoin kokeilija metsiensä hoidossa. Jatkuva, avohakkuita välttävää metsän kasvatus on kokeiltu monilla kuvioilla, samoin monia tavallisuudesta poikkeavia puulajejakin. Luontoarvoja hän arvosti ja suoje-

li aina.” Saana Vuotarin isä oli vuosikymmenien ajan aktiivinen metsänhoitoyhdistyksen valtuuston jäsen ja istui myös MTK:n valtuustossa.

Myös Saana Vuotari katsoo metsätaloudessaan eteenpäin. Hän on opetellut käyttämään metsäalan tietoteknisiä sovelluksia. ”Tilasin jo pari vuotta sitten verkkometsäsuunnitelman. Siitä on helppo seurata mitä metsille pitäisi seuraavaksi tehdä.”

MONIMUOTOISUUS HUOMIOON METSÄNKÄSITTELYSSÄ

Aktiiviset hakkuut eivät tarkoita kaikkien puiden poistamista jokaiselta metsäkuviolta. ”Aina kun on mahdollista pitää monimuotoisuus ottaa metsissä huomioon. Juuri tehtiin leimikkoja, ja kaikille hakkuukuvioille jätettiin laajat riistatiheiköt ja säästöpuuryhmät hakkaamatta”, Vuotari kertoo innostuneena. Riistatiheiköt antavat suojaa ja ravintoa useille eliölajeille. Kaikenkokoisia puita sisältävät säästöpuuryhmät tuottavat vuosien saatossa uhanalaisille eliölajeille arvokasta lahoppuuta tavallisiin talousmetsiin.

”Isälle voi antaa kiitoksen siitä, että se metsä on yhä pystyssä. Teimme sinne hiihtoretkiä ja paistoimme makkaraa. Isä aina

sanoi, että tätä metsää ei hakata koskaan, sekin oli sitä erilaista ajattelua. Minä halusin kunnioittaa isän ajatuksia. Nyt puut ovat noin 140-vuotiaita”, Vuotari muistelee vanhan metsän historiaa.

METSO TULI VANHAAN METSÄÄN

METSO on Saana Vuotarin ensimmäinen kosketus metsien suojeluun. ”Luin metsäkeskuksen tiedotuslehdessä METSOsta kertovaa artikkelia. Kohdekuvauksista huomasin, että meidän oma vanhaksi metsäksi kutsumamme kuvio saattaisi kelvata METSOon. Soitin itse metsäkeskukseen ja neuvottelut METSO-sopimuksesta alkoivat. Kohde ei kuitenkaan kelvannut määraaikaiseen ympäristötukisopimukseen metsälain 10§ kohteen puuttumisen vuoksi.

Koska pysyvä suojelusopimus sopi Vuotarille hyvin, siirtyivät neuvottelut jatkettaviksi ELY-keskuksen kanssa. ”Kävimme ELY:n edustajan kanssa maastossa ja totesimme, että runsaslahopuustoinen ja vanhoja järeitä koivuja sisältävä metsämme

sopii ohjelmaan. Läheinen suo nosti alueen arvoa. Sain postissa myöhemmin tarjouksen yksityisen suojelualueen perustamisesta. Yksityisen siksi, että maan myyminen ei ollut minulle koskaan todellinen vaihtoehto. Kävimme kuukauden ajan harvakseltaan sähköpostineuvotteluja ELY:n edustajan kanssa. Sain haluamani pienet muutokset sopimustekstiin ja karttarajaukseen. Olin oikein tyytyväinen kaikkeen neuvontaan, keskustelu oli niin avointa. Korvauskin oli ihan ok ja varsinkin verotonta”, tyytyväinen Vuotari kuvailee sopimusprosessia.

”Mikäli metsämme ei olisi kelvannut METSO-ohjelmaan, olisi se todennäköisesti yhä säilynyt koskemattomana. Olisin kunnioittanut isän omaa suojelupäätöstä. Silti tosi hyvä, että meillä Suomessa on näin hienoa toimintaa kuin METSO”, Vuotari hymyilee.

YKSITYINEN SUOJELUALUE (YSA)

- Korvaus puustosta, jotka myydään valtiolle suojelutarkoituksessa.
- Maapohja jää maanomistajalle.

Eri elinympäristöjen kokonaisuudet ovat parhaita METSO-kohteita. Metsän ja suon vaihtumisyvyhykkeellä kasvaa kituvia vanhoja kuusia. Maapohja ja puusto ovat käsittelemättömiä.

LASSE SEPPÄLÄN lähde kunnostettiin luonnonhoitohankkeena

Metsä ja puut ovat monestakin syystä lähellä säkyläläisen **Lasse Seppälän** sydäntä. Seppälä hoitaa isältään perimäänsä noin 40 hehtaarin metsästä sukutilaa. Metsästä hän saa paitsi käyttöpuuta useisiin tarpeisiin myös energiaa. Metsästyksellä on tärkeä sija kirjastovirkailijan töistä eläköityneen Seppälän metsien monikäytössä.

Tilan metsiä hoidetaan aktiivisesti, mutta avohakkuita on pyritty välttämään. ”Isällä oli periaatteena, että aina pitää jossain päin olla tuottavaa metsää, eli että saadaan tarvittaessa pinotavaraa, tukkia tai polttopuuta.” Klapien tekeminen on periytynyt isältä pojalle. ”Huvi ja hyöty ovat tässä samassa paketissa. Tämä on hyvä mun kunnolleni ja samalla saadaan energiaa taloon. Talo lämpimää klapilla, eikä kahteen vuoteen ole kulunut litraakaan öljyä”, Seppälä kertoo syystäkin ylpeänä. ”Tänä vuonna tuli tosin tehtyä vaan 60 mottia klapeja”, hän lisää hymyillen.

Seppälän tilan metsiä on hyödynnetty todella monin tavoin. Tilalla sijaitseville lähteillekin oli omat suunnitelmansa. ”Kalan kasvatus alkoi Suomessa pienistä lammista 70-luvulla. Isä suunnitteli niihin lähteisiin joskus kala-altaita”, Seppälä muistelee.

LÄHTEET OJITETTIIN

Vaikeivät kalankasvatuksen suunnitelmat toteutuneetkaan Seppälän lähteissä, ehdittiin lähteistä kaivaa aikoinaan ojat metsän kuivattamiseksi. Lähteitä ympäröivä runsaslahopuustoinen kuusimetsä kuitenkin jäi käsittelemättä, ja lähteissäkin säilyi arvokkaita lehväsammalia. ”Metsien jakaminen kesti isän kuoltua noin kaksi vuotta, eikä hakkuita ole tehty moneen vuoteen. Nyt siellä on valtavia vanhoja kuusia ja tietysti ne hienot lähteet”, Seppälä muistelee metsän historiaa.

METSO-AMMATTILAINEN PERHEESSÄ

Lasse Seppälä ei tiennyt mitään metsiensuojelusta tai muistakaan suojeluohjelmista ennen METSO-ohjelmaa. Nyt tilanne on aivan toinen. ”Metsien suojelua on oppinut ymmärtämään, kun poikani on alan ammattilainen”, Seppälä kertoo. **Jani Seppälä** työskentelee Uudenmaan ELY-keskuksessa tehden mm. METSO-ohjelman pysyviä suojelusopimuksia maanomistajien kanssa. ”Suunnittelimme Janin ja metsänhoitoyhdistyksen neuvojan kanssa millainen suojelualue metsään rajataan lähteiden ympär-

LUONNONHOITOHANKE

- Luonnonhoitohankkeella tarkoitetaan kertaluontoista elinympäristön hoitoa ja kunnostusta. Hankkeilla pyritään nopeuttamaan luonnon palautumista luonnontilaiseksi ihmistyön avulla. Kunnostuskohteista tehdään sopimukset maanomistajien kanssa.
- Tuki kattaa hankkeen kulut kokonaan ja sen tuloksena maanomistaja saa ilmaiseksi hoidetun, kunnostetun luontokohteen. Erillistä korvausta ei makseta.
- Luonnonhoitokohteiksi sopivat hyvin esimerkiksi kunnostusta kaipaavat pienvedet kuten lähteet, ojituksen myötä muuttuneet rehevät suot ja harjujen paahteiset elinympäristöt.
- Luonnonhoitohankkeita ovat toteuttaneet lähinnä metsäkeskukset. Nyt muutkin metsä- ja ympäristöalan toimijat voivat neuvoa maanomistajia luonnonhoidossa ja toteuttaa hankkeita.

ristöön. Nyt siellä on sellainen hiljainen oma suojelusopimus, että tiettyjä alueita ei hakata koskaan”, Lasse Seppälä kertoo. Varsinaista pysyvää tai määräaikaista METSO-suojelusopimusta hänen metsissään ei siis ole.

LÄHTEET KUNNOSTETTIIN LUONNONHOITOHANKEENA

Metsäkeskuksessa oli pari vuotta sitten meneillään lähteiden kunnostushanke. Hankkeessa etsittiin ihmistoiminnan muuttamia lähteitä ja kunnostettiin niitä luonnonhoitohankkeena. Tuoreen metsäsuunnitelman myötä metsäkeskuksessa tiedettiin Seppälän vanhasta, hakkuilta säästetystä metsästä ja ojitetuista lähteistä. Kohde oli hankkeen puolesta erinomainen kunnostuskohde, ja hanketyöntekijä soittikin asiasta suoraan Seppälälle. Isäntä innostui heti kuullessaan luonnonhoidon mahdollisuudesta. ”Ei mulla ollut ajatustakaan etten lähtisi mukaan. Tiesin että joku pato pitää varmaan tehdä, mutta että miten, oli ihan uutta minulle.”

Patojen rakentaminen kaivettuihin ojiin olikin lähteiden tärkein kunnostustoimenpide. Padot rakennettiin vanerilevyjen, kivien ja mudan avulla. Seppälä osallistui töihin itsekin mm. paaluttamalla padon tukirakenteita. Hän sai osallistua myös töiden suunnitteluun. ”Tosi mielenkiintoista se tuohu oli ja metsäkeskuksen väki toimi kaikin puolin hienosti.”

TULEVAISUUS

Padot ovat pitäneet hyvin ja lähteiden vedenpinta on noussut useita kymmeniä senttejä. Samalla vesi on puhdistunut todella kirkkaaksi. ”Toivoisin että lähde toimii entistä ehommin tulevaisuudessa. Koepullo on tuotu kotiin ja maistatettu. Oikein oli hyvää.”

METSO-ohjelman suhteen Lasse Seppälällä on vain hyvää sanottavaa. ”Hankkeesta ei tullut kustannuksia minulle ja kunnostettujen lähteiden metsä tuli nyt rauhoitettua. Pitää varmaan ostaa lisää metsää että sais vähän laajennettua näitä luontoarvojuuttuja”, Seppälä hymähtää puoliksi tosissaan.

Lähteestä kaivetut ojat padottiin luonnonhoitohankkeen töinä. Padon voi tehdä esimerkiksi puista paaluttamalla.

Käävät ovat sieniä, jotka elävät puun rungolla lahottajina. Ne lisäävät metsän monimuotoisuusarvoa lahoppuuta tuottamalla ja ovat samalla itse uhanalaisten eliölajien elinympäristöjä.

KAI PASTELL turvasi vanhan metsänsä pysyvällä sopimuksella

Lempääläläinen Pastellin tila on ollut saman suvun hallinnassa jo neljän sukupolven ajan. Tilan maaomaisuuden hallintaan perustettiin maatalousyhtymä muutama vuosi sitten. Käytännön maa- ja metsätaloudesta tilalla vastaa nyt 34-vuotias **Kai Pastell** yhdessä perheensä kanssa.

Sekä maa- että metsätaloutta harjoitetaan aktiivisesti. Silti luonnon monimuotoisuus otetaan huomioon kaikissa tilan töissä. ”Meillä on 17 hehtaarin alalla maatalouden ympäristötukisopimuksia vesiensuojelun parantamiseksi ja on mukana noita puustoisia perinnebiotooppejakin, metsälaitumia”, Pastell kertoo.

”Kyllä niitä luontoarvoja on turvattava mutta järkevästi. Hyvä että meillä on esimerkiksi metsälaki. Metsien hakkuut tehdään sen puitteissa, eikä miten sattuu. Luontoa arvostaa myös sen kauneuden vuoksi. Luulen että aika moni metsänomistaja ajattelee samoin”, Pastell pohtii.

METSÄNHOITOYHDISTYS AUTTOI METSO-POLUN ALKUUN

METSO-ohjelma oli Kai Pastellille tuttu metsänhoitoyhdistystoiminnan kautta jo pitkään ennen omaa sopimusta. ”Metsänhoitoyhdistys oli kertonut METSON mahdollisuuksista eri tilaisuuksissa ja kehnut vapaaehtoisia sopimuksia. Yhdessä yhdistyksen neuvojan kanssa katsottiin metsäsuunnitelmasta puuston ikätietoja ja muuta. Neuvojan mielestä meidän kohde sopi hyvin METSOon. Ihan vieressä on Naturassa suojeltu lampikin.”

Alun perin Pastell toivoi metsäänsä määräaikaista ympäristötukisopimusta. Luontoarvot eivät kuitenkaan riittäneet siihen.

Pysyvässä suojelusopimuksissa luontoarvot voivat olla vähän heikkommatkin. ”Metsät saavat kehittyä tästä eteenpäin aina vain paremmiksi” Kai Pastell miettii. Maapohjan hän halusi ehdottomasti pitää itsellään. ”En lähde pilkkomaan tilaa.”

Metsänhoitoyhdistyksen neuvojan avustamana Pastell tekikin hakemuksen ELY-keskukselle yksityisen suojelun alueen perustamisesta. Neuvotteluissa ELY:n kanssa oli mukana myös Kain isä **Aarno Pastell**, tilan entinen isäntä. ”Tarjousta suunniteltaessa kävimme mhy-kaverin kanssa tarkkaan läpi, mitä pysyvä suojelu oikeasti tarkoittaa, ettei esimerkiksi suojelun ulkopuolelle tule samalla muita rajoituksia. Yhdistyksen taise oppia siinä samalla paljon lisää METSOsta”, Aarno Pastell naurahtaa.

YKSITYINEN SUOJELUALUE MONIMUOTOISEEN METSÄÄN

Toiminta ELY-keskuksessa oli nopeaa ja YSA-sopimus syntyi-kin varsin kivuttomasti. Pastellin METSO-kohde on pääasiassa vanhaa, runsalahoppuustoista kangasmetsää. ”Kiertelin ennen sopimuksen tekemistä aluetta tarkemmin, ja silloin heräsi ajatus alueen laajentamisesta kalliolle, jossa on vanhoja kilpikaarnaisia mäntyjä”, kertoo Aarno Pastell alkuperäisen kohderajauksen muuttamisesta. Laaja suojelukohteen pinta-ala onkin luontoarvojen turvaamisessa aina pientä parempi. ”Se kallio olisi ollut metsänhoidollisesti muutenkin hankala, niin oli aika selvää että aluetta laajennetaan”, Kai Pastell kertoo. Lopullisen sopimuskohteen pinta-ala on vajaat 15 hehtaaria. Kangasmetsän ja kalliialueen lisäksi kohteella on mm. kymmeniä vuosia sitten ojitettua korpea.

”Minulle tuli sellainen olo, että halusin säilyttää alkuperäistä luontoa lastenlastenkin nähtäväksi. Tämä METSO-metsä oli oikeastaan viimeinen mahdollisuus siihen. Muutenkin se oli niin hieno alue, että tuntui vaikealta hakata sitä”, vastaa Aarno Pastell kysyttäessä miksi kohde oli säästynyt vuosikymmeniä hakuilta. ”Ilman METSOa kohde olisi toisaalta tullut perinteisen metsä-

louden piiriin, ja kohde olisi päätehakattu ja istutettu kuuselle”, Kai Pastell miettii.

Pastelleja kiinnostaa METSO-toiminnan jatkaminen edelleen. Metsäsuunnitelman mukaan tilalla on useita pienialaisia, metsälain 10§ suojaamia luonnontilaisia soita. ”Niille voisi hyvin harkita sitä ympäristötukea”, Kai Pastell pohtii.

YKSITYINEN SUOJELUALUE (YSA)

- Korvaus puustosta, jotka myydään valtiolle suojelutarkoituksessa.
- Maapohja jää maanomistajalle.

MARKO RAJAMÄEN kohde ei täyttänyt METSO:n kriteerejä

Parkanolainen **Marko Rajamäki** on paluumuuttaja maalle. Aiemmin Rajamäki asui Kankaanpäässä, mutta isänsä kuoleman jälkeen hän palasi hoitamaan kotitilaansa Parkanon maaseudulle. Nykyisin hän toimii sivutoimisena maa- ja metsätalousyrittäjänä sekä kehittämisspäällikkönä Metsänomistajien liitto Länsi-Suomessa.

Metsiään Marko Rajamäki pyrkii hyödyntämään taloudellisesti mielellään. ”Metsät pitää hoitaa tuottavaan kuntoon”, hän toteaa. Metsien kokonaiskuva käy ilmi Rajamäen verkkometsäsuunnitelmasta. Netin kautta karttojen ja hoitosuunnitelmien käsittely käy kätevästi yhdessä metsänhoitoyhdistyksen alueneuvojan kanssa. ”Työtä metsässä aina riittää”, Rajamäki naurahtaa. Metsien pinta-ala tilalla on kasvanut pienimpien peltolohkojen metsittämisen myötä. ”Yhdessä isän ja veljien kanssa laitettiin kuusia usealle hehtaarille. Niissä riittää kohta taimikonhoitoa.”

SUOJELU JA TALOUSKÄYTTÖ KULKEVAT KÄSI KÄDESSÄ
Metsien tuottokunnon parantaminen ei Marko Rajamäen mielestä ole ristiriidassa monimuotoisuuden turvaamisen kanssa. ”Luontoarvojen turvaaminen on hyvä asia, kunhan suojelu pysyy sopivassa suhteessa metsien taloudellisen käytön kanssa. Luotan vahvasti siihen, että metsänomistajat omalla tavallaan näkevät

luontoarvot, ja ymmärtävät niiden turvaamisen tärkeyden. Ehkä lajeja ei niin tunneta, mutta hienot ja arvokkaat elinympäristöt tunnetaan ja tiedetään.”

METSO-ESITE INNOITAJANA

Metsäasiat ovat aina kiinnostaneet Rajamäkeä. Hän on hankkinut tietoa aktiivisesti alan lehdistä ja internetistä. ”Jostain sattui METSO-esite käteen. Kohteeni on osittain suota ja sitä elinympäristölistaa lukiessa lamppu syttyi tulvametsän kohdalla. Tartuin toimeen lisätiedon saamiseksi. Tapasin metsänomistajien liiton ympäristöpäällikön, ja tuli puhetta luontokohteistani. Hän kehotti ottamaan yhteyttä metsäkeskuksen luontoasiantuntijoihin. Siitä se taisi lähteä”, Rajamäki muistelee vuoden 2006 tapahtumia.

LUONTOARVOT EIVÄT RIITTÄNEET MÄÄRÄAIKASEEN SOPIMUKSEEN

Rajamäen kohde on puustoltaan hieman kituvaa rämettä, vanhimmillaan 100-vuotiasta männikköä. Seassa on paikoin runsaasti koivua. Keväisin vesi nousee läheisestä lammesta metsään asti. ”Metsän sijainti oli itsellä vahvasti mielessä METSOa ajatella. Toiselta reunalta metsä rajoittuu Naturaan ja toisaalta se on oman tilan reunalla. Kuvion rajalla kulkee vielä valtaoja, joka

rajaa metsän aika selvästi. Muut ojat siellä ovat jo kasvaneet umpeen”, Rajamäki kuvailee kohdetta.

Metsäkeskuksen neuvonnan perusteella luontoarvot eivät kuitenkaan riittäneet Rajamäen haluamaan määräaikaiseen sopimukseen. Rajamäki toivoo, että lopputuloksesta olisi kerrottu hieman seikkaperäisemmin. ”Sain metsäkeskukselta sähköpostia ettei ympäristötuki onnistu. Se oli ihan ok. Olisi kuitenkin ollut mielenkiintoista saada ammattilaisen arvio luontoarvoista, mitä METSO-kriteerejä siellä oikeasti oli ja mitä taas olisi pitänyt olla. Olisin halunnut oppia luontoarvoista enemmän. Luulen että moni muukin maanomistaja ajattelee samoin”, Rajamäki toteaa.

PYSYVÄ SOPIMUS EI OLLUT VAIHTOEHTO MAANOMISTAJALLE

”Ympäristökeskus (nykyisin osa ELY-keskusta) tuli mukaan neuvotteluihin, kun määräaikainen tie tuli käytyä loppuun. Sieltä lähettivät tietoa kohteen laskentaperusteista. Kauppa ja yksityinen suojelualue olisivat olleet mahdollisia”, Rajamäki kertoo neuvottelujen käännettä. Hänellä oli kuitenkin selviä edellytyksiä METSO-sopimuksen syntymiselle.

”Pysyvät sopimukset ovat niin lopullisia ratkaisuja. Halusin säilyttää reagointimahdollisuuden muuttuvassa maailmassa. Määräaikaisuudella olikin selvästi suurin painoarvo päätöksessäni. Toinen ehdoton kriteeri oli valtaojan merkitys. Peltojen kuivaaminen sen ojan avulla on maatalouden elinehto omalla ja muutamalla muullakin tilalla. Sitä kuivatusvaikutusta ei olisi saanut missään nimessä heikentää.”

TAKAISIN TALOUSMETSÄKSI

Nyt metsää hoidetaan talousmetsänä. Puusto on jo harvennettu. Mikäli METSO-sopimus olisi syntynyt, olisi sillä ollut todennäköisesti jatkoakin.

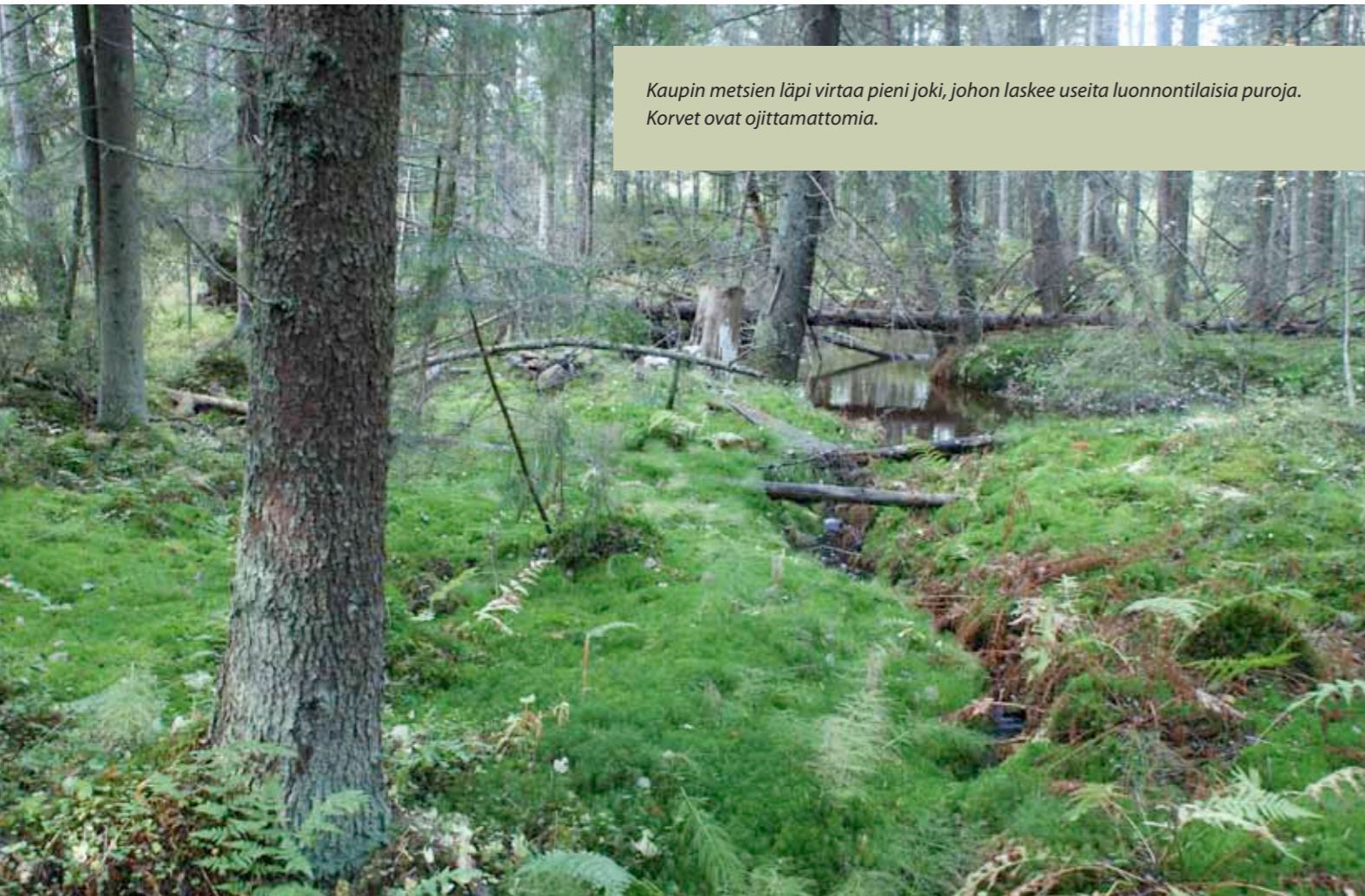
”Ymmärrän että Oy Suomi Ab:n näkökulmasta nämä suojelutut ovat tavoiteltavia asioita. Niiden tavoitteiden toteutumiseksi kannattaisi silti katsella asioita useammalta näkökulmalta”, Marko Rajamäki tuumailee. Hän ei kuitenkaan ole katkera, ettei omaa sopimusta syntynyt. ”Ymmärrän etteivät luontoarvot riittäneet määräaikaiseen eikä siinä mitään. Vapaaehtoisesti jätin pysyvän tarjouksen hyväksymättä. METSO on metsänomistajien tahdosta lähtevää suojelua. Suunta on nyt oikea.”

Kohde rajautuu Natura-suojelualueeseen. Suojelualue koostuu laajasta ojitamattomasta suosta, suolammesta ja sitä ympäröivästä vanhasta metsästä.

NATURA 2000 –OHJELMA

- Ohjelmalla toteutetaan EU:n lintu- ja luontodirektiivien suojelua. Lähes kaikki Natura-alueet Suomessa ovat kansallisilla päätöksillä perustettuja luonnonsuojelualueita tai ne kuuluvat kansallisiin suojeluohjelmiin eli ns. vanhoihin suojeluohjelmiin.
- Naturaan varattujen alueiden suojelu on lähes kokonaan toteutettu maanomistajien kanssa tehtyjen sopimusten myötä. Alueita ei aktiivisesti laajenneta.
- Natura- tai muun olemassa olevan suojelualueen läheisyys parantaa myös METSO-kohteiden merkitystä luonnon monimuotoisuuden turvaamisessa ja siten sopimuksen syntymisen mahdollisuuksia.

Kaupin metsien läpi virtaa pieni joki, johon laskee useita luonnontilaisia puroja. Korvet ovat ojittamattomia.

LUONNONARVOKAUPPA (LAK)

- METSO-ohjelman kokeiluhanke Lounais-Suomessa vuosina 2003 – 2007
- 10 vuoden määräaikaisia sopimuksia, veroton korvaus luontoarvojen perusteella
- Luonnonarvokauppasopimuksia ei voi tehdä enää. Määräikaisten LAK-sopimusten päättyessä lähes samanlainen sopimusmalli on metsätalouden ympäristötuki.

METSÄTALOUDEN YMPÄRISTÖTUKI

(ks. myös Pekka Kallio-Könnön haastattelu)

- Sopimukset tulivat mahdollisiksi 1995, jolloin tehtiin 30 vuoden sopimuksia.
- Nyt tehtävät sopimukset tehdään 10 vuoden ajaksi.

TUOMO KAUPPI - maanomistajalähtöisen metsänsuojelun pioneeri

Maanviljelijä **Tuomo Kauppi** Rauman Kodisjoelta hoitaa todella pitkän historian sukutilaa. Kaupin suku on viljellyt maata samalla tilalla jo 10 sukupolven ajan vuodesta 1709 alkaen. Tila lohkottiin vuonna 1896, jolloin Tuomo Kaupin isän isä sai neljännen alkuperäisestä tilasta. Tuomo Kauppi hoitaa nyt näitä metsiä aktiivisesti mutta luontoarvoista huolehtien.

Paitsi maanviljelijänä ja aktiivisena metsänomistajana Kauppi toimii myös uusiutuvan energian tuottajana. Hän vastaa perustamansa yhtiön kautta raumalaisen Unajan koulun sekä parin omakotitalon lämmittämisestä. Lämpölaitos toimii hakkeella, jota Kauppi toimittaa toisen maanomistajan kanssa. ”Tällainen niin sanottu hajautettu uusiutuva energiantuotanto nimenomaan puusta saatuna on kaikkein järkevintä”, Kauppi kertoo innoissaan.

SUSIA JA LAMPAITA

Vaikka Kaupin metsiä hoidetaankin aktiivisesti, otetaan luontoarvot aina tarkasti huomioon metsien käytössä. Esimerkiksi avohakkuuta välttävää jatkuvaa metsänkasvatusta harjoitetaan sopivilla kohteilla. ”Tärkeät luontokohteet pitää suojella. Minä innostuin suojelusta siksi, että vanhoja metsiä säilyisi Kodisjoelakin”, Kauppi kertoo.

Kaupin suojelukohteisiin on tutustunut useita metsä- ja ym-

päristöalan ammattilaisia ulkomaita myöten. ”Unkarilaiset kyselivät onko petoja. Kerroin, että susia jolkottelee lähistöllä ja karhukin liikkuu täällä päin, samoin on paljon ilveksiä. Kaikki ne kuuluvat Suomen luontoon. Oli vieraat aika pelokkaan näköisiä siellä metässä – eikä tarvinnu edes valehdella”, Kauppi nauraa.

Lammastalouttakin harjoitettavaa Kauppia ei ole aina naurattanut suurpetojen kanssa, mutta luonnon monimuotoisen kokonaisuuden hän ymmärtää aina. ”Tuosta ikkunasta näkyvät ne paikat, missä sudet söivät muutaman lampaan luita myöten. Jos talosta viedään lammas kerran sadassa vuodessa, niin ei se mitään meinaa. Kyllä Suomeen susia mahtuu”, Kauppi toteaa rauhallisesti.

YMPÄRISTÖTUKIA JA LUONNONARVOKAUPPAA LAAJALLA ALUEELLA

Tuomo Kauppi teki metsänsuojelusopimuksia jo ennen METSO-kautta, joten häntä voi syystä kuvata maanomistajalähtöisen metsänsuojelun pioneeriksi. Hän teki vanhan mallin mukaisen metsätalouden ympäristötukisopimuksen 30 vuoden ajaksi jo vuonna 1998. ”Soitin suoraan metsäkeskuksen viranomaispäällikölle, kun luin tästä mahdollisuudesta metsänhoitoyhdistyksen lehdestä. Meidän sopimukset olivat ihan ensimmäisiä sopimuksia mitä ylipäänsä tehtiin. Metsäkeskus ja metsänhoitoyhdistys neu-

voivat koko prosessin ajan ja kaikki meni oikein hyvin.”

Kaupin tilalla on lisäksi useita nykymallin mukaisia 10 vuoden ympäristötuen sopimuksia. Erikoisuutena Kauppi teki myös METSO-ohjelman kokeiluvaiheessa toteutettuja luonnonarvokaupan kokeiluhankkeen sopimuksia. Luonnonarvokaupassa maanomistajien korvaus tuli selvästi luontoarvoista, eikä puustosta, kuten ympäristötuen. Luonnonarvokaupan tehneet maanomistajat perustivat sittemmin oman Koppelo –nimisen yhdistyksen vapaaehtoisen metsänsuojelun edistämiseksi. Tuomo Kauppi toimii yhä Koppelon hallituksessa.

”Nämä kaikki sopimukset ovat yhtenäinen laaja kokonaisuus maastossa, yhteensä useampi kymmenen hehtaaria. Hakkaamalla jätetty vanhan metsän ekologinen käytävä yhdistää eri sopimusalueita, joten lajit pääsevät liikkumaan. Hyönteistutkijat ilahtuivat löytäessään täältä jotain arvokkaita lajeja”, Kauppi kertoo tyytyväisenä. ”Lahoja järeitä kuusia tulee koko ajan lisää ja ötökät viihtyvät.”

MONIEN ELINYMPÄRISTÖJEN KOKONAISUUS

Kaupin METSO-kohteet ovat paitsi sopimuksiltaan, myös elinympäristöiltään monimuotoinen kokonaisuus. Sopimusalueilla on runsaslahopuustoista vanhaa metsää, puroelinympäristöjä, luonnontilaista korpea, puustoisia perinneympäristöjä eli vanhoja

metsälaitumia sekä erilaisia kallio- ja jyrkänemetsiä. Suojelusopimusten ulkopuolellakin monimuotoisuusarvot on otettu huomioon. ”Lähteiden ympärille jätin yli hehtaarin vanhaa metsää käsittelemättä. Ja vanhoja nämä puut ovat, varmasti yli 120 vuotiaita keskimäärin. Purjelaiiva Uljas tehtiin Kaupin metsien puista. Lähiseudulla ei kuulemma ollut muualla niin kestävä, hitaasti kasvanutta mäntyä kuin meillä”, Kauppi kertoo historiaa.

MÄÄRÄAIKAISUUS TÄRKEINTÄ

Sopimusten määräaikaisuus on ollut Kaupin tekemien METSO-sopimusten tärkeimpiä syitä. ”En halua myydä metsiä, sitähän ne pysyvät sopimukset vähän tarkoittaa. Määräaikaisuus sopii oikein hyvin. Mielelläni teen uudet sopimukset, jos se vain on tulevaisuudessa vapaaehtoisesti mahdollista. Rahallinenkin korvaus oli kohdillaan.”

Vaikka Tuomo Kaupin sopimuskokonaisuus on jo nyt varsin laaja, haluaisi hän yhä kehittää METSO-toimintaansa. ”Jos sopiva kohde vaan löytyy näistä metsistä, niin luonnonhoitohankkeet kiinnostavat kovasti. Lisäkohteita olisi tarjottavana ympäristötukeenkin koko ajan. Parasta koko METSOssa on, että arvokkaat ja poikkeukselliset metsäkohteet säästävät ja että korvaus vastaa suurin piirtein metsän kasvua. Kyllä tätä voi suositella kaikille.”

Muut METSO:n sopimusmallit – kauppa, maanvaihto ja määräaikainen rauhoittaminen

METSO-ohjelmassa on edellä kuvattujen sopimusmallien lisäksi kolme muutakin mahdollisuutta vapaaehtoisen sopimuksen tekemiseksi. Sopimusmallit ovat kauppa, eli maan myynti valtiolle suojelutarkoitukseen, maanvaihto sekä määräaikainen rauhoittaminen enintään 20 vuodeksi. Tätä esitettä varten haastateltujen joukossa ei ollut näitä sopimuksia tehneitä maanomistajia. Kyseiset sopimusmallit esitellään tässä yleisellä tasolla.

KAUPPA, ALUEEN MYYMINEN VALTIOLLE

- Pysyvä sopimus, jossa koko kohde myydään valtiolle suojelutarkoitukseen.
- Veroton korvaus sekä puustosta että maapohjasta. Korvaus puustosta kuten YSA:ssa.
- Maapohjan korvaus Metsähallituksen maanhintataulukoiden mukaan. Mitä rehevämpi kasvupaikka, sitä korkeampi korvaus maaperästä.
- Valtio päättää sopimuksen jälkeen myös maan käytöstä, kuten metsästyoikeuksien myöntämisestä.
- Sopimuksia on tehty METSOssa lähes yhtä paljon kuin sopimuksia yksityisestä suojelualueesta.
- Sopimus tehdään ELY-keskuksen kanssa.

MAANVAIHTO

- Pysyvä sopimus, jossa maanomistaja myy kohteensa kuten kaupassa, mutta saa korvaukseksi metsätalouden käyttöön soveltuvaa metsää eikä rahaa.
- Sopii metsänomistajille, jotka haluavat jatkaa aktiivisen metsätalouden harjoittamista.
- Vaihtomaiden saatavuus vaihtelee melko voimakkaasti maan eri osissa. Siksi melko vähän käytetty sopimusmalli.
- Neuvottelut käydään ELY:n ja valtion metsiä hoitavan Metsähallituksen kanssa.

MÄÄRÄAIKAINEN RAUHOITTAMINEN

- Toinen vaihtoehto määräaikaiseksi sopimuksesi metsätalouden ympäristötuen lisäksi.
- Sopimuskausi maksimissaan 20 vuotta, sopimuksen kestosta voi neuvotella.
- Veroton korvaus maksetaan suojelusta aiheutuneen taloudellisen menetyksen perusteella.
- Sopimuksia on tehty lähinnä uhanalaisten lajien suojeluun liittyen, kuten petolintujen ja liito-oravien pesimäympäristön turvaamiseksi.
- Melko vähän käytetty sopimusmalli.
- Sopimus tehdään ELY-keskuksen kanssa (vrt. ympäristötuki metsäkeskuksen kanssa).

Metsänomistajat
LÄNSI-SUOMI

Metsänomistajien liitto Länsi-Suomi ry
PL 97 33101 Tampere
puh. 020 413 3704 • faksi 020 413 3718
etunimi.sukunimi@mhy.fi • www.mhy.fi/lansisuomi